

ข้อคิดชีวิตครอบครัว

อจ.ธงชัย ประดับชนานุรัตน์

ผมแต่งงานมาแล้ว 19 ปี ขอรับว่าชีวิตครอบครัวไม่ใช่เรื่องง่าย !

5 ปีแรกของชีวิตสมรสผมและภรรยาต่างต้องอดอดและลำบากจนหายใจแทบไม่ออก! ก็ของมันไม่เคยนี้ครับ เลยไม่รู้จะดำเนินชีวิตครอบครัวให้มีความสุขได้อย่างไร?

ทั้ง ๆ ที่ฟังมาก็มาก คู่มือก็เยอะ อ่านมาก็ไม่น้อย แต่พอเข้าสู่สนามรัก – สนามรบจริง ๆ เข้าก็เกือบเอาตัวไม่รอด ไหน ๆ ก็ผ่านมา 19 ปีของการแต่งงานแล้ว ผมอดมิได้ที่จะต้องขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงนำและทรงช่วยเหลือเกื้อกูลครอบครัวของผมมาตลอด แม้จะลำบากบ้าง แต่ก็สนุกดีครับ!

วันนี้ผมมีข้อคิด 7 ประการในการดำรงชีวิตครอบครัวมาฝาก เชื่อว่าใครนำไปปฏิบัติตามน่าจะมีความสุขในชีวิตมากขึ้นกว่าเดิม

อย่างน้อยผมก็ลองมาแล้ว 10 กว่าปีนี่ ซึ่งก็ได้ผลดีจริง ๆ ครับ !

ผมขอเรียกคำแนะนำนี้ว่า “7 สิ่งสร้างเสริมชีวิตครอบครัว” (ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับคริสตจักร และอาชีพการงานได้) ผมจะขออนุญาตใช้ตัวอักษร “ส” เป็นคำสรุปของแต่ละคำแนะนำ (คิดว่าให้เกียรติแก่ปีเสือ หน่อยก็แล้วกันนะครับ)

I ส. แรก คือ “สนใจ”

ถ้าครอบครัวใดต้องการมีความมั่นคงในชีวิตครอบครัวต้องมี ส.แรกนี้ นั่นคือ ความสนใจ! ส่วนครอบครัวของเราต้องสนใจอะไรบ้างนะหรือ? ก็คงต้อง...

1. สนใจพระวาระของพระเจ้า – พระธรรมสุภายิตบอกว่า ใครสนใจพระวาระก็จะพบของดี 1
2. สนใจคำตักเตือน – พระธรรมสุภายิตเช่นกันบอกว่าใครสนใจคำตักเตือนก็จะได้รับเกียรติ 2
3. สนใจในคู่มือหรือสมาชิกในครอบครัว – พระธรรม 1 เปโตร ก็สกิดเตือนให้สามีสนใจและเข้าใจในตัวภรรยา เพื่อว่าคำอธิษฐานของพวกเขาจะไม่มีอุปสรรคขัดขวาง 3

II ส. ที่สองคือ “สนับสนุน”

ถ้าคนในครอบครัวใดสนับสนุนซึ่งกันและกันรับรองได้เลยว่าจะไม่มีอุปสรรคใดสามารถขวางกั้น หรือทำลายความสุขในครอบครัวนั้นได้

แต่เราจะสามารถสนับสนุนกันและกันได้อย่างไร?

1. สนับสนุนกันด้วยคำพูด

ลองถามตัวเองว่า... คุณพูดให้กำลังใจ ภรรยา (หรือสามี), ลูกหรือพ่อแม่ของคุณครั้งสุดท้ายเมื่อไร? เรื่องอะไร? มีคำกล่าวที่ว่า “A little encouragement can spark great endeavors”

(การหนุนใจเล็ก ๆ น้อย ๆ อาจจุดประกายให้เกิดความบากบั่นที่ยิ่งใหญ่)

ผมเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า... “พระเจ้าทรงสร้างชายและหญิงให้แบ่งปัน (สนับสนุน) ซึ่งกันและกันมากกว่าพระประสงค์จะให้แข่งขันกัน! (God create man and woman to complement each other, not to compete with each other)

ดังนั้น ถ้าพูดดี คำพูดของคุณอาจเป็นแรงบันดาลใจที่ยิ่งใหญ่ต่อคนในครอบครัวของคุณ!

2. สนับสนุนกันด้วยการกระทำ

คุณทำอะไรบ้างในสัปดาห์นี้ ที่เพิ่มกำลังใจให้แก่คนในครอบครัวของคุณ?

-คุณให้ของ (ขวัญ) อะไรแก่เขา/เธอ บ้าง?

-คุณทำอาหาร หรือพาเขา/เธอ ออกไปรับประทานอาหารนอกบ้านบ้างไหม?

-คุณช่วยงานหรือทำกิจธุระอะไรให้เขา/เธอ บ้างไหม?

-คุณรับผิดชอบสิ่งที่เป็นหน้าที่ของคุณ อย่างดีที่สุดแล้วหรือไม่?

-คุณขออธิษฐานเผื่อเขาเธอ หรืออธิษฐานกับเขา/เธอบ้างหรือไม่? ฯลฯ

III ส. ที่สามคือ “สนิท-สนม”

น่าแปลกที่บางคู่แต่งงานกัน แต่ก็คล้าย ๆ กับคนแปลกหน้าที่มาร่วมห้องร่วมเตียงกันกล่าวคือไม่ค่อยมีความสนิทสนมกันเลย! แต่ยิ่งหนักหนาสาหัสกว่านั้นขึ้นไปอีก เมื่อพบว่าทั้ง 2 คน ไม่มีความสนิทสนมกับพระเจ้าด้วย! ถ้าสถานการณ์ในครอบครัวของคุณเป็นอย่างนี้ต้องถือว่า อันตราย สิ่งที่ต้องกระทำด้วย ก็คือต้องรีบสร้างความ

1. สนิทสนมกับพระเจ้าทั้ง

ก. โดยส่วนตัว

ข. โดยครอบครัว

จงระวังอย่าให้มีสิ่งใดหรือบุคคลใดเข้ามาแทรก และบั่นทอนความเชื่อวางใจของคุณ หรือครอบครัวของคุณที่มีต่อพระเป็นเจ้า

2. สนิทสนมกับคู่ครองและสมาชิกในครอบครัว

- คุณอ่านพระคัมภีร์ด้วยกันเป็นปกติหรือไม่?

- คุณอธิษฐานด้วยกันหรือเปล่า?

- คุณเที่ยวด้วยกันหรือสนุกด้วยกันหรือไม่?

- คุณรับใช้พระเจ้าร่วมกันบ้างหรือไม่?

สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นนี้ คือภูมิคุ้มกันที่ดีของชีวิตครอบครัวของคุณ!

ดังนั้น วันนี้ขอให้สมาชิกครอบครัวของคุณ เดินใกล้ชิดพระเจ้าชนิดที่ไม่มีช่องว่างให้มารมาเบียดหรือแทรกได้เลย จะดีไหมครับ?

IV ส. ตัวที่สี่ คือ “สอน”

ปกติหน้าที่ในการสอนเป็นหน้าที่ของหัวหน้าครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เป็นพ่อแต่บ่อยครั้ง แม่ เป็นผู้กระทำหน้าที่นี้มากกว่า เพราะพ่อไม่มีเวลาหรือพ่อบางคนไม่ใส่ใจเอาเลยก็มี!

อย่างไรก็ตามสำหรับสามีและภรรยา ต่างฝ่ายต่างก็อาจมีสิ่งดี ๆ แนะนำหรือสอนกันก็ได้ (เพียงแต่ในสังคมเอเชียทำพิธีของผู้หญิงในการสอนผู้ชายถือเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องระมัดระวัง และแสดงออกอย่างเหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องให้ถูกกาลเทศะ)

คำถามคือ เราควรจะสอนอะไรแก่กันและกัน? พุดสั้น ๆ ก็คือ

1. สอนให้รักพระเจ้า
2. สอนให้รักซึ่งกันและกัน
3. สอนให้รักคนอื่น ๆ
4. สอนให้รักคริสตจักร
5. สอนให้รักครอบครัว

การสอน เป็นสิ่งที่ต้องกระทำต่อเนื่อง และคนสอนจะต้องอดทนและแสดงออกมาให้เห็นเป็นตัวอย่างก่อน เพราะการกระทำที่เห็นเด่นชัด มีพลังหรืออานุภาพยิ่งใหญ่กว่าคำพูดใด ๆ

แม้แต่ท่านเปโตร ยังยอมรับว่า....

“.....แม้สามีบางคนจะไม่เชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า แต่ความประพฤติของภรรยาก็อาจจะจูงใจ เขาได้โดยไม่ต้องพูดเลยสักคำเดียว คือเมื่อเขาได้เห็นการประพฤติที่นอบน้อม และดีงามของท่านทั้งหลายผู้เป็นภรรยา”⁴

V ส. ตัวที่ห้าคือ “สัตย์-ซื่อ”

สิ่งที่สมาชิกทุกคนในครอบครัวจะต้องยึดมั่น ตลอดเวลาก็คือ ความสัตย์ซื่อที่มีต่อกัน แต่สิ่งที่น่ากลัวก็คือ “คนทุกคนเป็นคนสัตย์ซื่อ จนกระทั่งเขาเจอกับการทดลองที่ยั่ววนเกินกว่าที่จะทนได้”

(All men are honest until they are faced with a situation tempting enough to make them dishonest)

ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงจำเป็นต้องสะกิดใจตัวเองหรือกันและกันให้สัตย์ซื่ออยู่เสมอ ทั้ง

1. สัตย์ซื่อต่อพระเจ้า

2. สัตย์ซื่อต่อคริสตจักร

3. สัตย์ซื่อต่อครอบครัว

ก็คงเหมือนกับที่มีผู้กล่าวไว้ว่า “เมื่อใดก็ตามที่ความสัตย์ซื่อเป็นสิ่งที่ยากที่จะกระทำ เมื่อนั้นความสัตย์ซื่อจึงเป็นสิ่งที่จะต้องกระทำให้มากขึ้น”

สมาชิกในครอบครัวที่ปล่อยให้ปล่อยกายไปจนเกิดความไม่สัตย์ซื่อเกิดขึ้น คน ๆ นั้นกำลังให้ตัวเองและครอบครัวต้องพินาศ ชนิดที่จะเยียวยารักษาได้

ดังนั้นอย่าประมาท! อย่าเล่นกับไฟ!

VI ส. ตัวที่หก คือ “สื่อสาร”

ผมพบว่าปัญหาในครอบครัวมากกว่า 90% เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสื่อสาร

บางครอบครัวไม่มีการสื่อสาร

บางครอบครัวสื่อสารน้อยเกินไป

แต่ครอบครัวส่วนใหญ่สื่อสารไม่เป็น

ผมเองแต่งงานมาก็ 19 ปี แล้วยังคงหนีไม่พ้นวังวนของปัญหาในเรื่องนี้! ไม่ทราบเหมือนกันว่ามีสักกี่รายที่รอดพ้นจากปัญหานี้? ผมขอถามคุณหน่อยว่า

- คุณสื่อสารน้ำพระทัยของพระเจ้าแก่กันและกันครั้งสุดท้ายเมื่อใด?

- คุณสื่อสารความรู้สึกที่แท้จริงของคุณแก่คู่สมรสของคุณอยู่เสมอ ๆ หรือไม่? อย่างไร?

- คุณบอกเขาหรือเธอตรง ๆ หรือไม่ว่า คุณชอบหรือไม่ชอบอะไรที่เขาหรือเธอกำลังกระทำอยู่ หรือว่าส่วนใหญ่คุณเล่นเกมทายใจกันอยู่ ผมกล้าพูดเลยว่า ถ้าคุณยังเล่นเกมนั้นอยู่ คุณมีปัญหาแน่

- ถ้าคุณสื่อสารกับคู่สมรสของคุณ คุณสื่อสารกับเขาหรือเธอด้วยท่าทีอย่างไร ที่ไหนและเมื่อไร? (คุณคิดว่าถูกกาลเทศะหรือไม่?)

- และถ้าเขาหรือเธอกระทำการสิ่งใดที่ไม่ถูกต้องหรือไม่สมควรต่อคุณ คุณเคยสื่อสารตรง ๆ กับเขา/เธอ หรือไม่ว่าคุณไม่ชอบสิ่งเหล่านั้น แต่คุณให้อภัยเขา/เธอแล้ว? และคุณให้อภัยจริง ๆ หรือไม่? ปากของคุณพูดอย่างแต่ทำทางของคุณเป็นอีกอย่างหรือไม่?

แต่ถ้าคุณยังไม่ทราบว่าจะสื่อสารอย่างไรต่ออีก คุณควรจะปรึกษาศิษยาภิบาลของคุณหรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้ อย่าปล่อยทิ้งไว้ในสภาพคาราคาซังต่อไปอย่างเด็ดขาดเพราะว่าราคาค่าเสียหายในอนาคตอาจสูงมากชนิดชนหัวลูก!

VII ส. ตัวที่เจ็ดคือ “สรรเสริญ”

สิ่งนี้คล้าย ๆ กัน ส. ตัวที่สอง สนับสนุน” เพราะว่าเป็นการให้กำลังใจแก่ผู้ครองของเราแต่การสรรเสริญนี้ไปกว้างไกลมากกว่านั้น เพราะกล่าวถึงการ

1. สรรเสริญพระเจ้า คือครอบครัวของเราต้องมีเป้าหมายที่จะสรรเสริญพระเจ้าด้วยคำพูดการกระทำของเรา และทำให้คนอื่น ๆ สรรเสริญพระเจ้าเพราะการกระทำนั้น ๆ ด้วย ที่สำคัญก็คือ อย่าลืมกระทำตามเป้าหมายนั้นอย่างจริงจัง!

2. สรรเสริญกันและกันนั่นคือ เราควรหาโอกาสในการสรรเสริญหรือชมกลุ่มสมรส (หรือสมาชิกในครอบครัวของเรา) ในสิ่งที่เขาเป็น หรือสิ่งที่เขา ทำอยู่เสมอ ๆ! เพราะใคร ๆ ก็ชอบคำชมทั้งนั้นแหละครับ แม้ว่าปากของเขาจะบอกว่า “ไม่เอา” ระวังระวังก็คือ อย่าให้เราเป็นคนสรรเสริญตัวของเราเองเด็ดขาด!

ผู้เขียนพระธรรมสุภาษิตก็เตือนไว้ว่า “จงให้คนอื่นสรรเสริญเจ้า และไม่ซบปากของเจ้าเอง”⁵

มาถึงตอนนี้ผมคงจะต้องขอทิ้งคำถามไว้ให้คุณผู้อ่านพิจารณาต่อไปว่า สิ่งที่คุณกำลังกระทำอยู่ในขณะนี้ มีลักษณะครบถ้วนทั้ง 7 ส. ข้างต้นหรือไม่? หรือมีสิ่งใดบ้างที่ยังขาดตกบกพร่อง หรือมีลักษณะที่ดื้ออะไรอื่นมากกว่าที่ได้กล่าวถึงไปแล้วที่คุณกำลังกระทำอยู่? ก็ขอให้คุณกระทำให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปเพราะอย่างนี้รู้ ๆ กันแล้วว่ามีชีวิตครอบครัวเป็นเหมือนการผจญภัยที่ไม่มีทางคาดเดาถึงสิ่งที่จะต้องเผชิญในภายภาคหน้าได้เลย

การเตรียมตัวให้พร้อมที่จะรับมือสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด จึงเป็นเรื่องที่ต้องคิดไว้ก่อนตั้งแต่เนิ่น ๆ

ผมขอเอาใจช่วยคุณผู้อ่านทุก ๆ ท่าน ในการผจญภัยที่น่าตื่นเต้นนี้ แต่หวังว่า คุณคงไม่ลืม “7 ส.” ที่เพิ่งกล่าวถึงในตอนต้นไปด้วยนะครับ?

ก่อนจากกันผมขออนุญาตฝากข้อพระธรรมเตือนใจจากพระธรรมสุคติ 127 ไว้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตครอบครัววนะครับแล้วพบกันใหม่บนเส้นทางของการผจญภัยแห่งชีวิต

“ถ้าพระเจ้ามิได้ทรงสร้างบ้าน บรรดาผู้ที่สร้างก็เหนื่อยเปล่า ถ้าพระเจ้ามิได้ทรงเฝ้าอยู่เหนือนคร คนยามตื่นอยู่ก็เหนื่อยเปล่า เป็นการเหนื่อยเปล่าที่ท่านลุกขึ้นแต่เช้ามีด นอนดึก และกระหืดกระหอบกินอาหาร เพราะพระองค์ประทานแก่ผู้ที่รักของพระองค์ให้หลับสบาย นี่แหละบุตรทั้งหลาย เป็นมรดกจากพระเจ้า ผลผลิตของกรรมก็เป็นรางวัลบุตรทั้งหลายที่เกิดเมื่อเขายังหนุ่มก็เหมือนลูกธนูในมือนักรบ ชายใด ๆ ที่มีลูกธนูเต็มแฉ่ง ก็เป็นสุขเขาจะไม่ต้องละอายเมื่อเขาผู้ศัตรูของเขาที่ประตูเมือง”

สวัสดิ์ครับ!

บรรณานุกรม

1. สุภษิต. 16:20
2. สุภษิต. 13:18, 15:5, 32
3. 1 เปโตร. 3:7
4. 1 เปโตร.3:1-2
5. สุภษิต. 27:2
6. สดุดี 127:1-5

ที่มา : เพื่อนผู้นำ, ปีที่ 6 ฉบับที่ 34 พฤษภาคม – มิถุนายน 1998, หน้า 14-17.